

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.388.2026
Warszawa, 27 sierpnia 2026 r.

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr **18956** Pana Posła Romana Fritza *w sprawie skuteczności ścigania cudzoziemców podejrzanych o przestępstwa z użyciem przemocy, którzy opuszczają terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na przykładzie pobic w Bielsku-Białej*, uprzejmie przedstawiam stanowisko Ministra Sprawiedliwości przygotowane w porozumieniu z Prokuraturą Krajową.

Ad 1

Śledztwo pozostaje na końcowym etapie w zakresie dotyczącym jednej z osób podejrzanych.

Ad 2-12 i 14-15

Dostęp do informacji z akt toczącego się postępowania przygotowawczego możliwy jest wyłącznie w trybie określonym w art. 156 § 5 k.p.k. – za zgodą prokuratora-referenta sprawy. Z uwagi na powyższe, przekazanie informacji o wykonanych i planowanych czynnościach nie jest możliwe.

Ad 13

W przypadku podejrzenia popełnienia przez cudzoziemca przestępstwa, w szczególności przestępstwa z użyciem przemocy, zastosowanie znajdują ogólne przepisy *Kodeksu postępowania karnego – Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 490 ze zm.)*

dotyczące zatrzymania i środków zapobiegawczych. Przepisy te nie przewidują odrębnego trybu postępowania wyłącznie z uwagi na posiadanie przez podejrzanego obywatelstwa innego państwa. Jednocześnie fakt, że podejrzany nie posiada w Polsce stałego miejsca pobytu, a także konkretne okoliczności wskazujące na możliwość opuszczenia kraju lub ukrywania się, mogą mieć istotne znaczenie przy ocenie przesłanek zastosowania środków zapobiegawczych.

Zgodnie z art. 258 § 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie oraz inne środki zapobiegawcze mogą być stosowane m.in. w przypadku uzasadnionej obawy ucieczki lub ukrycia się oskarżonego (podejrzanego), w szczególności, gdy nie można ustalić jego tożsamości albo nie ma on w kraju stałego miejsca pobytu. W sytuacji, w której zachodzi potrzeba niezwłocznego zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania, osoba podejrzana może zostać zatrzymana na zasadach określonych w k.p.k. Jeżeli zachodzą przesłanki do zastosowania tymczasowego aresztowania, zatrzymany powinien zostać przekazany do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o zastosowanie tego środka w terminie 48 godzin od chwili zatrzymania. Następnie, jeżeli w ciągu kolejnych 24 godzin nie zostanie doręczone lub ogłoszone postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania, osoba zatrzymana podlega zwolnieniu. Tymczasowe aresztowanie może zostać zastosowane wyłącznie przez sąd, na wniosek prokuratora.

W zależności od okoliczności konkretnej sprawy możliwe jest również zastosowanie innych środków zapobiegawczych, w tym dozoru Policji, który może być połączony m.in. z zakazem opuszczania określonego miejsca pobytu, obowiązkiem regularnego stawiennictwa, obowiązkiem informowania o planowanym wyjeździe i terminie powrotu, a także innymi ograniczeniami.

Szczególne znaczenie w kontekście ryzyka szybkiego opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ma możliwość zastosowania środka zapobiegawczego w postaci zakazu opuszczania kraju. W przypadku jego zastosowania odpis postanowienia jest niezwłocznie przekazywany Straży Granicznej. W odniesieniu do cudzoziemca zawiadamiany jest również właściwy urząd konsularny lub przedstawicielstwo

dypłomatyczne. Zakaz ten może zostać połączony z zatrzymaniem dokumentu paszportowego albo zakazem jego wydania. O uchyleniu lub zmianie tego środka Straż Graniczna jest również niezwłocznie zawiadamiana.

Należy przy tym podkreślić, że zastosowanie tymczasowego aresztowania, podobnie jak innych środków zapobiegawczych, wymaga spełnienia ustawowych przesłanek i każdorazowej oceny okoliczności konkretnej sprawy. Sam fakt posiadania przez podejrzanego statusu cudzoziemca nie stanowi automatycznej podstawy do pozbawienia go wolności. W przypadku stwierdzenia uzasadnionej obawy ucieczki lub ukrywania się okoliczność ta może jednak stanowić podstawę zastosowania odpowiedniego środka zapobiegawczego.

Ad 16-17

Ministerstwo Sprawiedliwości ani Prokuratura Krajowa w ramach swej właściwości nie gromadzą danych statystycznych dotyczących ścigania osób podejrzanych o popełnienie przestępstw, w związku z czym nie dysponują danymi statystycznymi, o których mowa w treści interpelacji.

Ad 18

Pokrzywdzeni nie korzystają w toku postępowania z pomocy prawnej, psychologicznej lub finansowej. W toku przesłuchania zostali wyczerpująco pouczeni o przysługujących im uprawnieniach, posiadają status stron w tym postępowaniu, w związku z czym doręczane są im odpisy decyzji procesowych oraz zawiadomienia - zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania karnego.

Z wyrazami szacunku
Arkadiusz Myrcha
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/